

קטעים מנאומו של עדיאל בר שלום, מנהל כפר הנוער נווה עמיאל - הפקת סיום שנה 2015 :

"ואולי יבוא יום ונהפוך שווים..."

משאלת הלב הזו הינה מנת חלקם של כל אזרח ואזרחית במדינת ישראל החפצים לחיות בחברה מוסרית יותר, ערכית יותר ובריאה יותר.

להפוך שווים זו משאלת לב אמיתית וכנה המבקשת לאפשר לכל אחד ואחת מאיתנו להיות חלק אינטגרלי ומשמעותי מהחברה שלנו. זו משאלת לב שמבקשת שנחפש זה בזה את המעלות ולא את המגרעות.

שנים ארוכות ידענו כאן במדינה לא מעט שסעים וקרעים, אטימות לב וחשדנות, טינה ואיבה בין קהלים ומגזרים שונים בחברה וכתוצאה מכך- גם בין האנשים השונים המרכיבים את הפסיפס של החברה שלנו. שיפוטיות, בורות, טרדות שונות וחסמים תרבותיים כאלה ואחרים- הן רק חלק מהסיבות לקושי שלנו לחיות בהרמוניה ובאנרגיות טובות זה לצד זה- כל החלקים שאמורים להרכיב את הפאזל המיוחל.

בתקופה האחרונה שבה ועלתה לכותרות הסוגיה הזו ושוב ישנה קהילה גדולה ואיכותית- עם עבר מפואר, היסטוריה מרגשת, תודעת ציונות וחיבה לארץ שראוי שיילמדו בכל מוסד חינוכי- ששוב, לאחר למעלה מ-30 שנות היקלטות בארץ- מרגישים דחויים, סוג ב', בלתי רצויים ואף נרדפים.

לאורך התקופה הזו שמענו עיסוק בלתי פוסק באמצעי התקשורת וברשתות החברתיות השונות- בשאלות: מי צודק? מי הראשון שהתגרה בשני? מי חזק ממי? ומאיזו זווית נכון יותר לסקר את ההפגנות השונות?

כאן, בכפר הנוער נווה עמיאל אנו מבקשים להניח לאחרים את מלאכת הדיבורים והפוסטים ושואפים ליישם הלכה למעשה את השאיפה הנשגבה של יצירת חברה מוסרית וערכית יותר. אנו משתדלים בחלקת האלוהים הקטנה שלנו לא רק לדבר על צדק חברתי ורגישות סביבתית אלא גם לחיות כך. גם אם זה לא תמיד פשוט...

בחרנו הערב להציג בפניכם כאן על הבמה את הסיפור שלנו. בחרנו ללכת הפעם על טקסטים מקוריים שמבטאים באותנטיות את המורכבות ואת היופי של החיים המשותפים שלנו בכפר. ביקשנו להפגיש אתכם ואולי גם לרגע את עצמנו- עם הבחירה לבנות קהילה חינוכית אחת שבה כולם כל כך שונים- אבל כל כך שווים. קהילה שבה לכל רועה ורועה יש ניגון מיוחד משלו, ואת המקום שלו בעולם- ויחד עם זה ישנה מנגינה משותפת שיודעת לאגד את כל הצלילים לשיר משותף- שמביא איתו עוצמה בלתי רגילה של ביחד, של אחוות אחים ושל כמעט משפחה ממש.

חניכים אהובים ויקרים,

הערב, לקראת סופה של שנה לא פשוטה, מאתגרת, ומרתקת- אני מבקש לרגע אחד לעצור יחד עם כלל הצוות ולהודות לכם מקרב לב.

תודה על האמון שאתם נותנים בנו

תודה על שאתם מאפשרים לנו להתקרב וללמוד מקרוב על עולמכם הפנימי

תודה על הכנות ועל היכולת לומר באופן ישיר ואמיתי את אשר על ליבכם- ברגעים שקטים וגם ברגעים סוערים יותר

תודה על כל מה שאנחנו זוכים ללמוד מכם לאורך כל הדרך

תודה על תעצומות נפש בלתי רגילות שאט אט הולכות ומתגלות בתוכם

תודה נשמות, על היחס החם והאהב לילדינו הפרטיים. אתם מהווים עבורם אחים גדולים ומשמעותיים מאוד ומרגש בכל פעם מחדש לראות את הרגישות שלכם כלפי כל אחד מילדינו.

תודה על הזכות הגדולה להיות שותפים, אפילו אם בחלק קטן- בחינוך שלכם

תודה חניכים יקרים, על מי שאתם עבורנו

ותודה גדולה עוד יותר על מי שאנחנו היום בזכותכם.

הורים יקרים, תודה גם לכם מעומק הלב על הפיקדונות היקרים שהפקדתם בידינו ועל שזיכתם אותנו להיות שותפים במלאכת הקודש של חינוך ילדיכם. אנחנו עושים כל שלאל ידינו על מנת לעשות זאת בצורה הנבונה, הרגישה, המקצועית והטובה ביותר.

חברים וחברות יקרים,

תודה לכולכם על המאמץ הרב שהשקעתם על מנת להיות איתנו כאן הערב. תודה גם לכל אחד ואחת מכם על התמיכה בכולנו לאורך כל הדרך במסע המרתק והמיוחד הזה.

ברשותכם אסיים במשפט החזון שבחרנו בו כמצפן המשותף שלנו. אנו שואפים להיות

"קהילה חמה ערכית ומקצועית המחנכת לחיים עצמאיים בעלי משמעות מתוך אחריות ונתינה לכלל".

תודה רבה